

Національна медична академія
післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика

Всеукраїнська громадська організація
«Українська асоціація з біоетики»

ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ МЕДИЧНОЇ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Матеріали VIII Наукового симпозиуму з міжнародною
участю, присвяченого 100-річчю заснування Національної
медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика
27-28 вересня 2018 р., м. Київ

Київ-2018

УДК 113:51(043)
Ф54

Філософські засади медичної теорії та практики. Матеріали VIII Наукового симпозіуму з міжнародною участю, присвяченого 100-річчю заснування Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика МОЗ України (27-28 вересня 2018 р., м. Київ) / Упор. С.В. Пустовіт, Л.А. Палей. – К.: Графіка і дизайн, 2018. – 125 с.

Упорядники:
С.В. Пустовіт, Л.А. Палей

Електронний варіант розміщено на сайті
НМАПО ім. П.Л. Шупика

Матеріали симпозіуму вміщують тези авторів, що представляють різні науково-дослідні установи та навчальні заклади України й зарубіжжя. Вони присвячені філософським, соціокультурним і теоретико-методологічним засадам сучасної медичної теорії та практики в умовах нових соціальних реалій та інформаційних викликів, а також філософським проблемам, особливостям та закономірностям медичного знання та освіти, філософським засадам медичної та екологічної біоетики, сучасним філософським та науковим концепціям здоров'я й хвороби, особливостям медичного етосу, зв'язку медицини та філософії, а також ролі медицини для розвитку сучасної філософії.

ISBN 5-7715-0746-6

© Національна медична академія
післядипломної освіти
ім. П.Л. Шупика, 2018

© Українська асоціація з біоетики,
2018

© Автори тез, 2018

ФІЛОСОФСЬКІ, ЕТИКО-ПРАВОВІ ТА БІОЕТИЧНІ ПИТАННЯ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Терзі О.О.

Одеський національний медичний університет, м. Одеса,
Україна; terzi.elena@ukr.net

Реформування української системи охорони здоров'я неминучий і життєво необхідний процес, задля реалізації невід'ємного та універсально визнаного права на здоров'я. Україна будучи державою-учасницею Всесвітньої організації охорони здоров'я узяла на себе зобов'язання забезпечити право кожного на найвищий досяжний рівень здоров'я. Як вказує Н. В. Хендель, що усі держави-учасниці Всесвітньої організації охорони здоров'я, ратифікувавши Статут Всесвітньої організації охорони здоров'я, взяли на себе зобов'язання щодо забезпечення та гарантування права на здоров'я, таким чином визнавши його універсальний характер [1, с.149].

Одним з компонентів права на здоров'я є право вибору лікаря. Саме одним з аспектів реформи було визначення та закріплення право кожного обирати лікаря, яке гарантується Законом України від 19.10.2017 № 2168-VIII «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення», Постановою Кабінет Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 407 «Про затвердження Порядку реалізації державних гарантій медичного обслуговування населення за програмою медичних гарантій для первинної медичної допомоги на 2018 рік», Наказом МОЗ України від 19.03.2018 р. № 503 «Порядок вибору лікаря, який надає первинну медичну допомогу».

Відповідно до ч. 3 ст. 6 Закону України від 19.10.2017 № 2168-VIII «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» у встановленому законодавством України порядку пацієнт має можливість вибору лікаря. Право на свободу вибору гарантується Лісабонською декларацією про права пацієнта, а саме принцип 2 встановлює, що пацієнт має право вільно обирати й змінювати лікаря чи лікувальний заклад, незалежно від того, належать вони до приватного чи до державного сектору. Проте, необхідно зазначити, розширене регламентування права на свободу вибору Лісабонською декларацією про права пацієнта через можливість пацієнтом на будь-якому етапі звернутися за консультацією до іншого лікаря.

Саме у Постанові Кабінет Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 407 «Про затвердження Порядку реалізації державних

гарантій медичного обслуговування населення за програмою медичних гарантій для первинної медичної допомоги на 2018 рік» визначається порядок надання медичних послуг відповідно до декларації про вибір лікаря.

Як вказує Спеціальний доповідач ООН з питань прав на охорону здоров'я Ананд Гровер, що інформована згода – це добровільне і поінформоване рішення, що захищає право пацієнта на прийняття участі в процесі надання медичної допомоги, призначення визначених обов'язків медичних працівників [2]. Отже, визнання та гарантування українським законодавством права на свободу вибору лікаря є свідченням поваги принципу автономії пацієнта.

Література:

1. Хендель Н. В. Міжнародно-правове регулювання співробітництва держав у сфері охорони здоров'я: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.11 / Національний університет «Одеська юридична академія». – О., 2014. – 256 с.

2. Права людини у сфері охорони здоров'я // http://medicallaw.org.ua/fileadmin/user_upload/PDF/%D1%80%D0%B5%D1%81%D0%BE%D1%80%D1%81/%D0%A0%D0%B5%D1%81%D0%BE%D1%80%D1%81_%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B4%D1%96%D0%BB_1.pdf

ВИВЧЕННЯ ЕТИКИ ТА ДУХОВНОЇ ТРАДИЦІЇ ЯК ПІДХІД ДО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ У ПРАЦЯХ МАРТИНА БУБЕРА Тернова О.М.

Національна медична академія післядипломної освіти імені
П. Л. Шупика, м. Київ; olena_ternova@ukr.net

Проблеми етики споконвіку існують у будь-якому суспільстві, вони ніколи не втрачали і не втратять своєї актуальності. Зазвичай ці питання висвітлюються через категорії етики та деонтології.

У прикладному значенні етика – це система моральних норм і цінностей, характерна для певної культурної або релігійної спільноти, соціальної або професійної групи людей.

З етичною проблематикою тісно пов'язана духовна традиція. У філософському розумінні духовність – це категорія людського буття, що виражає його здатність до творення культури та власного вдосконалення. Утім деякі автори вважають, що під духовністю